04/06/2022

Χειροτονία Πρεσβυτέρου στη Μελβούρνη από τον Αρχιεπίσκοπο Αυστραλίας

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

***«Όλα θέλουν τον χρόνο τους. Όλα γίνονται όταν πρέπει. Η στιγμή του Θεού είναι η καλύτερη στιγμή της ζωής μας. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να έχουμε υπομονή, η οποία αποτελεί και τη βασική προϋπόθεση του καλού γεωργού, που φροντίζει και καλλιεργεί τη σοδιά του»*.**

Με τα παραπάνω λόγια, απευθυνόμενα στον νέο Πρεσβύτερο της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας, π. Κυπριανό Νερούππο, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ.κ. Μακάριος υπογράμμισε την αξία των αρετών της υπομονής και της εμπιστοσύνης στην πρόνοια του Θεού.

Ο Σεβασμιώτατος τέλεσε την εις Πρεσβύτερον χειροτονία του π. Κυπριανού το πρωί του Σαββάτου, 4 Ιουνίου, στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Αγίου Ευσταθίου, στη Μελβούρνη, όπου ιερούργησε πλαισιούμενος από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δέρβης κ. Ιεζεκιήλ και τους Θεοφιλεστάτους ΕπισκόπουςΣωζοπόλεως κ. Κυριακό

και Κερασούντος κ. Ευμένιο. Την προηγούμενη ημέρα, ο π. Κυπριανός είχε λάβει τον πρώτο βαθμό της ιερωσύνης, επίσης δια των χειρών του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας, ενώ κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας του Σαββάτου τη διπλή χαρά της τοπικής Εκκλησίας σηματοδότησε η εις Διάκονον χειροτονία του υποδιακόνου κ. Κυριάκου Τσάπα.

Κατά τον νουθετήριο λόγο του προς τον νέο Πρεσβύτερο, που εφεξής θα υπηρετεί στην Ενορία του Αγίου Ανδρέου ForestHill, ο Σεβασμιώτατος τον προέτρεψε μεταξύ άλλων: «Μη βιαστείς. Αν θέλεις να δεις τους καρπούς των κόπων σου, να περιμένεις, διότι όλα θέλουν τον χρόνο τους. Χωρίς κόπο μόνο ζιζάνια φυτρώνουν και μάλιστα εν μία νυκτί. Η Εκκλησία δεν προσπαθεί να εντυπωσιάσει, εργάζεται συστηματικά και αθόρυβα. Οι ποιμαντικές παρεμβάσεις σου να είναι μετρημένες, ζυγισμένες και να αποτελούν προϊόν προσευχής και διακρίσεως».

Σημειώνεται ότι ο π. Κυπριανός έχει σπουδάσει και εργαστεί στον τομέα της Βιοχημείας, εντούτοις ο Θεός ευδόκησε να στρέψει τα βήματά του προς το μονοπάτι της Θεολογίας, φοιτώντας στη Θεολογική Σχολή του Αποστόλου Ανδρέου, και να εκπληρώσει ένα παιδικό όνειρό του, που ήταν να εισέλθει στην ιερωσύνη και να υπηρετήσει την Εκκλησία στο ιερό Θυσιαστήριο. Στην ιερατική του ζωή, που μόλις ξεκίνησε, θα έχει συνοδοιπόρους την Πρεσβυτέρα του, Σοφία, και τα καλά τους παιδιά, ενώ θα τον συνοδεύουν και οι γεμάτες στοργή πατρικές συμβουλές του Ποιμενάρχου του: «Πάντα επιμένω στους έγγαμους ιερείς μας, αλλά κατ᾽ επέκταση και σε όλους τους έγγαμους πιστούς μας, να φροντίζουν τη συζυγία τους, να προσέχουν τις πρεσβυτέρες τους. Να αφιερώνουν χρόνο στις οικογένειές τους. Να καλλιεργούν καθημερινά τη μεταξύ τους αγάπη και ομόνοια. Το “ὅ οὖν ὁ Θεός συνέζευξεν, ἄνθρωποςμήχωριζέτω” (Μτθ. ιθ΄ 6) είναι και παραμένει θεία εντολή. Τα μυστήρια δεν αυτοαναιρούνται. Αντιθέτως εμπλουτίζουν και μεταμορφώνουν το ένα το άλλο. Η ιερωσύνη σε καμιά περίπτωση δεν καταργεί τον γάμο».

Εξίσου εγκάρδιους λόγους, αγάπης και στοργής, επιφύλαξε ο Αρχιεπίσκοπος κ.κ. Μακάριος και για τον νέο Διάκονο, π. Κυριάκο, ο οποίος είναι επίσης έγγαμος με παιδιά. Επίκεντρο της ομιλίας του Σεβασμιωτάτου αποτέλεσε η διδασκαλία του Αποστόλου των Εθνών, Παύλου, ιδίως δε η προτροπή Του προς τους Χριστιανούς να θέτουν ως θεμέλιο τον Χριστό σε κάθε έργο που οικοδομούν.

Στο πνεύμα αυτό, ο Αρχιεπίσκοπος προέτρεψε τον χειροτονούμενο: «Να προσθέτεις υλικά, τα οποία θα αντέχουν στον χρόνο και στη δοκιμή της φωτιάς των πειρασμών. Να είναι έργα θεοκίνητα, έργα υπομονής και επιμονής, έργα έμπνευσης αλλά και ταπείνωσης, έργα δοξολογίας του Θεού. Να έχεις δια βίου την πεποίθηση ότι κτίζεις στον κάθε άνθρωπο, που σου εμπιστεύεται η Εκκλησία, τον

εν σώματι ναό του Θεού [..] Μην κάνεις διακρίσεις και μη δειλιάσεις ιστάμενος ενώπιον των δυσκολιών. Προ παντός μη γίνεις αιτία κακής οικοδομής, γιατί τότε καταστρέφονται ψυχές με δική μας ευθύνη».

Τέλος, αναγνωρίζοντας τον ζήλο και το εκκλησιαστικό φρόνημα που διακρίνουν τον π. Κυριάκο, ο Σεβασμιώτατος τού απηύθυνε μία ακόμη παραίνεση: να γνωρίζει την τεράστια σημασία που έχει η τέλεση του μυστηρίου της Θείας Ευχαριστίας στο έργο της σωτηρίας του κόσμου. «Η ευχαριστία είναι το μυστήριο των μυστηρίων, το οποίο μεταποιεί τα πάντα εις Χριστόν», υπογράμμισε, μεταξύ άλλων, και παρακάλεσε τον νέο Διάκονο να κρατήσει εγχάρακτη στην ψυχή του αυτήν την αλήθεια και να την κάνει βίωμά του. «Και να γνωρίζεις ότι από τώρα,

ροτονίας,
ενος", εις
\